

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

2. Regulares vtriusque sexus nihil habeant proprij, & vsus mobilium à superioribus conueniens permittatur, sub pœnis, vt ibi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

res, ad Regulæ, quàm professi sunt, præscriptum vitam instituant, & componant, atque in primis, quæ ad suæ professionis perfectionem, ^a vt obedientia, paupertatis, & castitatis, ac si quæ alia sunt alicuius Regulæ, & Ordinis pecuniaria vota, & præcepta, ad eorum respectiue essentialiam, necnon ad communem vitam, victum, & vestitum conseruanda pertinentia, fideliter obseruent. ^b Omnisque cura, & diligentia à Superioribus adhibeatur tam in Capitulis generalibus & prouincialibus, quàm in eorum visitationibus, quæ suis temporibus facere non prætermittant, vt ab illis non recedatur, ^c cum compertum sit, ^d ab eis non posse ea, quæ ad substantiam Regularis vitæ pertinent, relaxari, si enim illa quæ bases sunt, ^e fundamenta totius Regularis disciplinæ, exactè non fuerint conseruata, totum corruat ædificium necesse est.

^a Clemens. xxiij. §. cum igitur, in pri- mis de verb. sign.

^b Cap. cum ad monaste- rium, de statu monac.

^c Cap. cum Paulus, l. q. 10.

1. Vnde Nauarr. in cap. nullum 14. q. 2. num. 24. & 32. Et in cap. statimus 19. quest. 3. num. 66. Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. quest. 73. art. 3. Et tom. 3. q. 29. art. 14. Ribadeneira pro defensione Societatis IESV cap. 18. Fr. Ludouicus Miranda in man. Pralat. tom. 1. quest. 35. art. 4. Hieronym. Gabr. consil. 166. à num. 3. vol. 1. Hieron. Roder. in compend. q. reg. resol. 104. num. 22.
2. ^a Et constantius, ubi conseruata est, perseueret.] Posse superiorem Generalem cum consensu Capituli sibi subditi aliqua efficere strictiora, & arctiora statuta pertinentia ad reformandam regulam promissam, & ad pleniorum eius obseruantiam, tradunt Nauar. commento 4. de Regularib. num. 40. Fr. Emman. q. regular. tom. 1. quest. 44. art. 1. Azor. in sit. moral. part. 1. lib. 13. c. 8. q. 2. Barthol. à S. Fausto in Thesaur. relig. lib. 6. quest. 113.
3. ^b Omnisque cura, & diligentia, &c.] Vide Fr. Emman. q. regul. tom. 2. quest. 4. art. 2. & quomodo Prælati in reformatione se habere debeant, ibidem q. 73. art. 4.
4. ^c Ab eis non posse ea, quæ ad substantiam, &c.] Vide Fr. Emman. tom. 1. q. 26. art. 1. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 18. num. 390. & num. 396. vers. Oñiaum.
5. Ordinarium permittere debere Tertiarias Moniales S. Francisci sub obedientia Fratrum Minorum, quemadmodum antè fuerunt, & efficere, vt professionem, trium solemniū votorum quamprimum emittant ex instituto Religionis S. Francisci, cui sunt adiecta, si forte emerint, illasque intra septa monasterij claudere, nec eas cogere debere, vt habitum mutent, vel vt velo ni-

gro vtantur, si illarum Ordo id non requirat, refert decisum Armendar. in addition. ad recopil. legum Nauarre libro 2. titul. 18. l. 7. de religio. n. 57. Tertiariæ, quæ trium votorum substantialium professionem solemnem non emittunt, neque in clausuram se reducere volunt, omnimodè Episcopi cure, & iurisdictioni subiectæ sunt, & esse debent, ita Sel. in select. Canonie. cap. 8. num. 3. ubi refert sic fuisse decisum à S. Congreg. Episcop. in Pistorien. 20. Decembris 1616.

Tertiarias mulieres ad habitum tertiæ regulæ recipere licet superioribus Regularibus sufficienti facultate ad id à Sede Apostolica suffultis (Capuccinis exceptis) atque ad ipsos vestiendi eas officium pertinet, non autem ad habitum admittendæ, & recipiendæ sunt, nisi probata vitæ, ac bonis moribus prædita atque in ætate saltem 40. annorum constitutæ, quæ de proprio habeant, vnde sufficienter viuere possint, & non cum alijs viris, quàm cum confanguineis, vel affinis in primo tantum gradu sibi coniunctis cohærent, & ab Ordinario loci licentia prius impetrata, qui non aliter eam concedat, nisi de prædictis præuio examine diligentibus libi confiterit. Verum in huiusmodi habitu concedendo respectiue deferendo, omninò à velo supra caput, à pectorali, & à patientia abstinendum est, quinimo ea, quæ supradicta tria, vel aliquod ipsorum deferre deprehensa fuerint, illa dimittere etiam per censuras ecclesiasticas ab Ordinarijs locorum compellendæ sunt, eadem S. Congr. in d. Pistorien.

Regulares vtriusque sexus nihil habeant proprij, & vsus mobilium à superioribus conueniens permittatur, sub pœnis, vt ibi.

C A P V T II.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Prælati Religionum est licitum concedere Religiosis peculium ad nutum superiorum reuocabile ad solus vsus honestos, & pios.
- 3 Quid attento iure hodierno Concilij.
- 4 Cause rationabiles quæ ad concedendum aliquibus Religiosis peculium.
- 5 Regulares vtriusque sexus non possunt tenere propria, sed omnia dare debent suis superioribus.
- 6 Superior nullus potest concedere monacho facultatem retinendi aliquid ad vsum irreuocabilem.
- 7 Propinarum abusus tollitur.
- 8 Eleemosynæ, quæ per pactum sacristijs, & infirmarijs monasteriorum Monialium dari solent non prohibentur sicut propinæ.
- 9 Moniales, & ceteri Regulares res etiam parui momenti vni proprias retinere non possunt.
- 10 Monialibus minime licet proprium possidere.
- 11 Moniales nec tanquam proprium possidere possunt quod suis manibus laborando acquirunt, vel eis à parentibus donatur.
- 12 Monialium nulli conceditur facultas disponendi de cellis suis post obitum.
- 13 Monialibus illicitum non est habere de licentia Superioris quosdam redditus vitalitios.
- 14 Casus singularis.
- 15 Religionum aliquarum consuetudo licita iudicatur.
- 16 Religioso quando inuito superiore liceat aliqua comparare, vel retinere.
- 17 Bona stabilia ex nulla causa licet priuato Religioso possidere.
- 18 Regularibus non licet ex dispositione inferiorum Summi Pont. possidere, vel tenere agros, vel annuos redditus.
- 19 Monachus factus Episcopus an habeat bonorum, seu fructuum dominium.
- 20 Professio facta cum conditione de retinendo, seu habendo proprio, an valeat.
- 21 Electio officialium, qui administraturi sunt monasteriorum bona, ad monasterij spectat superiores.
- 22 Officiales electi pro administratione beneficiorum monasterij possunt redditus etiam extra monasterium conseruare.
- 23 Moniales deputatæ à suis superioribus in officiales reddi.

- reddituum monasterij possunt eos administrare.
- 24 Decretum de rebus, & bonis Regul. non alien.
- 25 Officiales qui distributionem bonorum monasterij habent possunt amoueri.
- 26 Moniales à Capitulo sui monasterij in officiales electi possunt si eidem videbitur amoueri.
- 27 Officiales monasteriorum qui bona temporalia non administrant, non possunt ad nutum amoueri.
- 28 Procuratores monasteriorum Monialium de triennio in triennium mutari debent.
- 29 Peculium concessum Religioso debet esse moderatum.
- 30 Regulares quoad mobilia superfuitatem debent stare arbitrio superiorum.
- 31 Religiosus aliquid illicitè retinere inuentus quibus penis puniatur.
- 32 Voce actiua & passiuu priuatus quomodo intelligatur:

- 33 Largitio munerum vtriusque sexus Regularibus interdita.
- 34 Regulares vtriusque sexus, tam nouitij quam professi comprehenduntur sub Bulla, qua munerum largitio interdicitur.
- 35 Moniales velarè tam intra, quàm supra numerum absque dotali elemosyna nequaquam admitti possunt.
- 36 Monialium dotes anno probationis durante deponuntur.
- 36 Dotales elemosyna Monialium solui debent in are.
- 37 Dotales elemosyna apud Monialium consanguineos, vel affines nullatenus deponantur.
- 38 Depositu dotalium elemosynarum in his locis, in quibus non adsunt mercatores, aut banchi, fieri debent in manibus probi viri.

a Cap. 3. & cap. cum ad monasterium. de stat. reg.

Nemini igitur Regularium, tam virorum, quàm mulierum, liceat bona immobilia, vel mobilia, cuiuscumque qualitatis fuerint, etiam quouis modo ab eis acquisita, * tanquam propria: aut etiam nomine conuentus, possidere, vel tenere, sed statim ea Superiori tradantur, conuentuique incorporentur. *a* Nec deinceps liceat Superioribus bona stabilia alicui Regulari concedere, etiam ad vsu fructum, vel vsu, administrationem, aut commendam. *β* Administratio autem bonorum, monasteriorum, seu conuentuum, ad solos officiales eorumdem, *γ* ad nutum Superiorum amouibiles, pertineat. Mobiliu verò vsu ita Superiores permittant, vt eorum supellex statui paupertatis, quam professi sunt, conueniat, *δ* nihilque superflui in ea sit, nihil etiam, quod sit necessarium, eis denegetur. *ε* Quòd si quis aliter quidquam tenere deprehensus, aut conuictus fuerit, *ζ* is biennio actiua & passiuu voce priuatus sit, atque etiam iuxta sue regulæ, & Ordinis constitutiones puniatur.

- 1. **V**ide Jacob. de Graff. in aureis decisib. p. 1. lib. 3. cap. 5. de Regular. ex num. 48. cum seqq. Fr. Emman. quæst. regular. tom. 2. q. 57. art. 2. & q. 47. art. 5. & q. 125. art. 4. & tom. 3. q. 29. art. 8. 10. & 12. Aloyf. Ricc. in collect. decis. part. 3. collect. 319. & in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 340. part. 4. Fr. Ioan. à Cruce de stat. Relig. lib. 1. cap. 3. Franc. Leo. in thesaur. fori ecclesiast. part. 2. cap. 1. ex num. 41. Barthol. à S. Fausto in thesaur. Relig. lib. 8. Valer. Reginald. in praxi fori penitens. lib. 18. num. 397. cum seqq. Fr. Ludouic. Miranda in manual. Pralat. tom. 1. quæst. 28. art. 7. & de sacris Monialibus quæst. 9. Coriolan. de casibus reuerentiæ part. 2. cas. 4. Portel. in dubijs Regularibus verb. peculium, Ioan. Valer. de different. inter vtrumque forum, Regularis, diffor. 9. Campanil. in diuers. iuris Canon. rubr. 12. cap. 7. & cap. 16. num. 71. cum seqq. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 22. ex num. 7. cum seqq. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarræ lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 58. & 63. cum seqq. Laurent. de Perinis de subditio Relig. tom. 2. quæst. 2. de paupertate, Hieron. Roderic. in compend. quæst. regular. resol. 98. ex num. 7. metipsum de officio, & potest. Episcopi part. 3. alleg. 103. & me citato in illo loco Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico tract. 12. q. 15. suppo. 3. pag. 453.
- 2. **V**trum licitum sit Religionum Prælati concedere Religiosis peculium ad nutum superiorum reuocabile ad solos vsus honestos, & pios, idque ex causa legitima. Negant Felin. in cap. cum M. num. 26. vers. eadem reassumit, de constitut. Carol. Tapia in autb. ingressi C. de sacros. eccles. verb. ipso ingressu cap. 3. num. 54. per cap. ad monasterium, vers. prohibemus, de statu monach.
- Affirmant Nauar. commento 2. de Regularib. num. 14. 15. & 18. & commento 3. num. 27. & conf. 20. num. 5. de Regularib. in antiq. alias conf. 14. num. 5. de stat. monach. in nouis, Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. q. 29. art. 8. & in summ. tom. 2. cap. 31. num. 3. in iurto. Ludou. Beja respons. cas. conscient. part. 4. cas. 17. AZOR. institut. moral. part. 1. lib. 12. cap. 12. questione 1. Fr. Ludou. Miranda in manual. Pralat. tom. 1. quæst. 28. art. 8. Sanchez in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 22. num. 5. afferentes text. in d. cap. cum ad monasterium, interdicitur regulariter, & vniuersaliter concedere, Religiosis peculium, propter eorum importunitatem, & leues causas, fecus quando ex causis grauib. & iustis.
- 3. **S**ed dubium est, an hæc affirmatiua opinio stare possit

fit attento decreto Concilij in præfenti? Negant afferentes hic nihil noui iuris induci, sed solùm confirmari statuta iure antiquo. cap. 2. & d. cap. cum ad monasterium, de stat. monach. Nauarr. d. commento 2. num. 15. & 18. & d. conf. 14. num. 6. Jacob. de Graff. in aureis decis. part. 1. lib. 3. cap. 5. num. 55. Fulu. Pacian. conf. 33. ex num. 99. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 1. cap. 3. dub. 2. concl. 2. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 2. quæst. 125. art. 4. in suo. Anton. Perez in comment. ad regul. sancti Benedicti cap. 33. num. 23. Petr. de Ledesma in summ. tom. 2. tract. de stat. Religios. in communi cap. 4. conclus. 3. dub. 13. Ludou. Beja d. part. 4. casu 17. in princip. Barthol. à S. Fausto in thesaur. Religios. lib. 8. quæst. 20. Fabr. de restitut. in 4. sentent. lib. 4. distict. 35. quæst. 2. disput. 45. cap. 5. num. 125. Tanner. in 2. 2. disp. 6. quæst. 3. dub. 4. numer. 108. Villalob. in sum. part. 2. tract. 35. dub. 30. num. 2. Ludou. Miranda in Manual. Pralat. tom. 1. quæst. 28. artic. 8. Fagundez in quinque Ecclesia præcepta tract. 2. lib. 8. cap. 6. num. 13. Hieron. Cened. de paupert. relig. dub. 9. num. 4. & seq. Laurent. de Perinis de subditio Relig. tom. 1. quæst. 2. cap. 2. §. 1. Sanch. d. cap. 2. num. 11. vbi num. 13. resoluit hodie licere ex iusta causa concedere cuiunque Religioso, licet non sit officialis Ordinis, administrationem aliquorum bonorum stabiliu nutu superioris amouibilem.

Contra Valent. 2. 2. disp. 1. quæst. 4. puncto 3. col. 2. corol. 4. Fr. Emman. in summ. tom. 2. cap. 31. num. 3. vers. lo toyero digo. Tapia in d. autbent. ingressi, verb. ipso ingressu, cap. 3. num. 55. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. moniales, §. 2. Molin. de instit. tract. 2. tom. 3. disput. 276. col. penult. vers. vtrum autem, Soar. tom. 3. de Relig. lib. 8. cap. 14. numer. 18. Lessi. de iustit. lib. 2. cap. 4. dub. 5. num. 30. exitiantes huiusmodi peculium, quod attento iure communi, posse Religioso concedi, tenuit supradicta affirmantium opinio, iam non esse licitum.

Quæ & quotnam sint cause rationabiles, ob quas iuste aliquibus Religiosis peculium concedi possit, vide Barthol. à S. Fausto d. lib. 8. quæst. 32. Tapia d. verb. ipso ingressu, cap. 3. numer. 51. & 52. Sanchez d. cap. 22. ex num. 20. Regulares vtriusque sexus non posse tenere propria, sed omnia dare debere suis superioribus, à quibus primo subueniendum est necessitatibus eorum, vel earum, quibus munera destinata fuerunt, reliquum verò conferendum in vsu monasterij, referunt decem Nauarr.

- Uarr. commento 2. de Regularib. num. 18. & in tract. de redditib. ecclesiast. quest. 1. num. 84. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 9. quest. 2. prop. fin. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 58. Franc. Leo in thesauro fori ecclesiast. p. 2. cap. 1. num. 41. Ego ipse d. alleg. 103. num. 3. & me non citato Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 340. numer. 12. & decis. 390. ex numer. 11. part. 4.
6. Vnde nullum superiore posse concedere Monacho facultatem retinendi aliquid ad usum irrevocabilem, tenent, Nauarr. consil. 47. nu. 2. sub tit. de Regularib. in antiq. alias consil. 15. num. 2. de statu monach. in nouis. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resolut. 194. Ego ipse d. alleg. 103. num. 4.
7. Propinarum abufum Monialibus soluendarum, non solum tolli, sed etiam grauissimis pœnarum, etiam censurarum comminatione prohiberi debet, pro ea tamen die, qua ad habitum monachalem admittentur puellae aliquid esculenti, vel poculenti modici valoris, & pro eisdem diei vsu dumtaxat elargiri vetitum non censetur, Sel. in select. Canon. cap. 16. num. 24. vbi refertur ita resolutum a Sac. Cong. Episcop. in Lusitan. 6. Iunij 1615. ad 2.
8. Eleemosynæ quæ per pactum sacristijs, & infirmarijs monasteriorum Monialium dari solent, non comprehenduntur in decreto, quo propinarum solutio per Moniales, dum ad habitum, vel ad professionem admittuntur fieri solita interdicitur, Sel. citato loco, vbi refert ita decissum ab eadem Sac. Congr. in Vlixbonen. 5. Novembris 1616.
9. Moniales, & ceteros Regulares, res etiam parui momenti sibi donatas, aut alias acquisitas, vti proprias retinere non posse, sed superiores illas tradere debere refert decissum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 77.
10. Monialibus minime licere propria possidere, & si quid legatum, relictum, datum, donatumve fuerint, vel earum labore, seu industria partum, tradi debere Abbatissæ, quæ ex eo primum Monialis ipsius, cuius causa id quaesitum est, necessitati providebit, reliquum conferendum in usum monasterij, asserit decissum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 75.
11. Moniales nec tanquam proprium possidere posse, quod suis manibus laborando acquirunt, vel eis à parentibus donatur, etiam quod monasterium esset pauperimum, resolutum refert Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 75. vbi num. 76. subdit hoc casu superiorem monasterij si illud pauperimum sit, debere primum providere donatariæ, vel ei quæ laborando acquirit, de necessarijs, quod reliquum est, in commune conferri.
12. Monialium nulli conceditur facultas disponendi de cellis suis post obitum, sed eæ dum vacauerint superiorum arbitrio alijs Monialibus in Ordine senioribus distribui debent, ita Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 1. tit. 10. num. 4. vbi refert decissum à S. Congr. Episcop. in Auerfana 26. Ianuarij 1604. Nam cellarum vacatio quotiescunque occurrerit per Monialium obitum, aut quemcunque alium casum, fieri debet illarum distributio alijs professione anterioribus Monialibus, ex eodem Aldan. loc. cit. num. 5. vbi dicit sic fuisse resolutum in Modenen. 10. April. 1615.
13. Monialibus illicitum non esse habere de licentia superioris quosdam redditus vitalitios, ex quibus possint viuere, & providere suis particularibus necessitatibus pro victu, & vestitu, ac alijs, quæ sibi à monasterijs non suppeditantur, & hoc casu illas non peccare, nec Concil. in præfenti, quod loquitur de redditibus, vti proprijs, & irrevocabilibus per Prælatum, & sine eius licentia distrahendis contrahentem tenent Cordub. in tract. casuum conscientia. q. 54. Nauarr. commento 2. de Regularib. num. 14. & 18. vers. ad quintum. Azor. d. p. 1. lib. 12. c. 9. q. 12. Sanch. in præcepta Decalogi. tom. 2. lib. 7. c. 23. num. 5. Hieron. Roderic. d. resolut. 98. num. 7. Fr. Ioan. à Cruce d. c. 3. dub. 2. Fr. Ludou. Miranda d. q. 9. art. 1. concl. 2. Soar. tom. 3. de Relig. lib. 8. c. 14. ex num. 12. Galet. in margarita casuum conscientie, verb. Monialis pen. Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad cap. ventum 33. num. 6. dist. 81. Ego ipse d. alleg. 103. num. 5.
- Vtrum autem Monialis, cui externus centum aureos ad suum libitum expendendos concessit, possit ex superioris licentia, aliam facultatem eos tradere, vt viginti sibi quotannis soluat, dum vixerit, atque ea defuncta centum illos aureos sibi retineat? Affirmant si ita concessi sint centum illi aurei, vt concedens noluerit dominium in monasterium transferri, sed omnino cedere in Monialis usum, & eadem Monialis acceptantis mens fuerit, Cordub. d. q. 54. dub. vlt. Veg. tom. 2. cap. 32. cal. 19. Fr. Emman. d. q. 47. art. 15. & in sum. tom. 1. cap. 90. num. 8. & 9. concl. 3. & 4. Sanch. d. lib. 7. c. 22. num. 16. vbi aduertit, quod quamuis Fr. Emman. d. c. 90. num. 9. & Veg. cit. loco, dicant hodie attento Tridentino non licere Monialis redditoribus suis, loquantur iuxta suam sententiam, qua tenent ius commune correctum esse per hoc decretum.
- Licitam esse aliquarum Religionum consuetudinem, in quibus ex superiorum licentia certi annui redditus cuiuslibet Religioso assignantur ad victum, & vestitum, ita vt si deest aliquid, ipsi quaerant; si autem superest, applicent pijs, & religiosis vsibus, dummodo Religiosi non excedant limites licentiæ illis concessæ, & parati sint informationi legitime faciendæ obtemperare, tenent Nauarr. consil. 3. num. 26. 27. & 32. Tapia d. verb. ipso ingressu. c. 3. num. 45. & 59. Sanch. d. c. 22. nu. 14. vbi respondet ad c. 1. supra proximum.
- Superiore quantumuis requisito necessaria Regularibus negante, vel subtrahente, etiam quia monasterij facultates non suppetunt, si præfata necessitas sit ad indiuidui sustentationem, licere ipsis clam, vel eo inuito illa sibi comparare, seu retinere, refert decissum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 81. & 83.
- Nec deinceps liceat superioribus bona stabilia, &c.] An ex superioris licentia iusta aliqua de causa magna vtilitatis, vel necessitatis monasterij, aut Ordinis liceat priuato Religioso bona stabilia possidere? Negant Petrus Nauar. de resolut. lib. 3. cap. 1. num. 180. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 29. art. 12. Quarant. in summa Bullarum, verb. eius reseruat. & alij, quos refert, & sequitur Barthol. à S. Faust. in thesauro Religiosorum lib. 3. quest. 31.
- Et ideo non licere Regularibus ex dispositione inferiorum Summi Pontificis possidere, vel tenere agros, annuos redditus, vel bona immobilia, superflua, ac proinde si propter talem licentiam possideant, non excusari à culpa, nec à pœna, ipso iure incurrenda, refert decissum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 64. & 65.
- An Monachus factus Episcopus habeat bonorum, seu fructuum, dominium, & proprietatem? dixi de officio & potest. Episcop. p. 3. alleg. 114. num. 19. cum seqq. & ibi citatis addo Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 340. num. 10. part. 4.
- Vtrum autem professio facta cum conditione, pacto, seu modo, de retinendo seu habendo proprio inualida sit, dixi in collect. ad cap. vlt. qui clericis, vel vouentes, & ad dict. cap. 2. num. 2. de statu monachor. & ibi citatis addo Aloyf. Ricc. d. decis. 340. num. 11. p. 4. Fr. Bartholom. de Vecchis in praxi seruanda in admittendis ad Religionis statum nouis. disp. 13. dub. 1. num. 11. Hieron. in compend. quest. regul. resolut. 101. num. 58.
- Administratio autem honorum, &c.] Electionem officialium, qui administraturi sunt monasteriorum bona, ad monasterij spectare superiores, & ideo licet Episcopus sit eius superior, ipsos tamen posse eligere officiales, resolutum dicit Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 85.
- Officiales electos pro administratione beneficiorum monasterij à superioribus eiusdem posse, provt magis expedire videbitur, redditus ipsorum monasteriorum in loco conuenienti etiam extra monasterium conseruare, & de eisdem ministrare pro tempore necessitatis ipsis Monialibus, refert decissum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 86.
- Moniales deputatas in officiales reddituum monasterij à suis superioribus, eos admittitrate posse, resolutum asserit Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 88.
- De rebus, & bonis Regularium non alienandis extat decretum S. Congreg. Concilij S. D. N. Urbani VIII. iussu editum incip. S. Congreg. sub dat. 7. Septembris 1624. & pu-

- & publicatum die 16. eiusdem mensis, quod refert Castellin. de elect. c. 20. pag. 456.
25. *Ad nutum superiorum amovibiles.* Qui scilicet distributionem bonorum habent. nam alios amovere non posse refert decifum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 88. vbi subdit secus esse si administrationes huiusmodi darentur in titulum, tunc enim admitterentur etiam illorum resignationes, etiam in fauorem in forma Digni, & pro expressis eiusdem Ordinis professis.
26. Moniales illas, quæ à Capitulo sui monasterij in officiales huiusmodi eligi solebant in administrationem bonorum immobilium dicti monasterij, si dicto monasterio visum fuerit, amoueri posse dicit resolutum Armendar. d. loco num. 89.
27. Licet administrantes bona temporalia monasteriorum, & officiales possint amoueri ad nutum superiorum ex hoc text. in eo tamen non comprehenduntur officiales, qui bona temporalia non administrant, sed hoc relinquuntur dispositioni iuris communis, & statutorum Religionis, refert decifum Armendar. d. l. 7. de Relig. numer. 90.
28. Procuratores monasteriorum Monialium de triennio in triennium mutari debent, Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 4. tit. 2. num. 10. vbi dicit resolutum in Orion. 31. Iulij 1615.
29. *Nihilque superfluum in ea sit.* Peculium concessum Religioso debere esse moderatum, & non superfluum, dicit Sanch. d. cap. 22. num. 17. vbi nu. 18. quarit, & resoluit, qua superfluitatis culpa liberari valeant Religiosi amplissimos redditus habentes.
30. Arbitrio, & præfinitioni superiorum stare debere Regulares quoad mobilium superfluitatem, & conuenientiam, nisi de excessu arbitrij constiterit, habita tamen ratione personæ, officij, & Regularis status, paupertatis, quam professi sunt, etiam ceterarum iidem qualitatum, refert decifum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 84.
- An Religiosus sit proprietarius, qui de licentia superioris multa superflua respectu sui status possidet; vide Barthol. à S. Fausto in thesauro Relig. lib. 8. q. 95.
31. *Quid si quis aliter, &c.* Vide Nauarr. in cap. non dicitur 12. quæst. 2. notab. 1. num. 33. 41. 48. cum segg. & in cap. nullum 18. quæst. 2. num. 3. cum segg. Ludouic. Beia respons. casuum conscientie, part. 3. cas. 36. fol. mibi 380. & p. 4. cas. 17. fol. 418. & cas. 32. fol. 458. in edit. Vlixbonen. Barthol. à S. Fausto in thesauro Relig. lib. 8. quæst. 198. num. 2. vbi subdit hanc penam aperte iudicis sententiam postulare, idem asserit Sanchez d. lib. 7. cap. 20. num. 13. vbi etiam tenet hanc penam non incurri à dantibus, quamuis hi peccent contra paupertatis votum, sed à retinentibus. Quibus alijs pœnis subiaceat Religiosus proprietarius, tradunt Coriolan. de casib. resolu. part. 2. cas. 4. num. 26. & 27. Sanch. d. cap. 20. ex num. 11. Barthol. à S. Fausto d. quæst. 198. Ego ipse in collect. ad cap. cum ad monasterium, num. 5. & 6. de stat. monach.
32. *Is biennio actiua, & passiva voce priuatus sit.* Religiosum priuatum voce actiua, & passiva iuxta hoc decretum omni iure dandi vocem ad aliquem actum faciendum in Capitulo, & iure patiendi vocem datam de ipso à Capitulo, Conuentu, vel Collegio, quoad ea, quæ sibi sunt oneri, & pœne, priuatum ceteri consulerit Nauarr. conf. 6. de elect. in antiq. alias consuetiam 6. de verb. signif. in nouis, refert Sayr. in florib. decif. sub illo tit. de elect. decif. 6.
- De largitione munerum vtriusque sexus Regularibus interdicta extat constitutio Clementis VIII. quæ incip. Religiosè. sub dat. 13. Kal. Iulij 1594. quam referunt, & late explicant Quarant. in summa Bullar. verb. munerum largitio, Fr. de Soufa in speciali tract. de largitione munerum, Bartholom. à S. Fausto in thesauro Religios. lib. 8. quæst. 199. cum multis segg. Ioan. Valer. de different. inter vtrumque forum, verb. munera, differ. 1. Bonacin. variar. tract. disp. 3. de largitione munerum Regularibus vtriusque sexus interdicta.
- Regulares vtriusque sexus, & tam nouitij, quam professi comprehenduntur sub constitutione Pontificia, qua munerum largitio interdicatur, ex Sel. in select. canon. c. 33. num. 11. vbi refert sic fuisse resolutum à sacra Congregatione Episcoporum in S. Seuerini 23. Iulij 1603.
- Moniales velate, tam intra, quam supra numerum, absque dotali elemosyna nequaquam admitti possunt, huiusmodi autè elemosynæ dotales, etsi sint Monialium, vel Conuersarum intra numerum existentium, emissa ab eis professione expendi possunt in vsus communes necessarios monasterijs, supernumerariorum autem dotes, post earundem professionem omnino in emptionem bonorum stabiliū monasterij commode conuertiri debent, ita refert decifum Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 3. tit. 10. num. 19.
- Monialium dotes anno probationis durante deponuntur iuxta formam in decreto generali præscriptam, professione verò emissa in bonis stabilibus, siue censibus, ad monasterij vtilitatem implicentur, vt per Aldan. citato loco.
- Dotales elemosynæ Monialium solui debent in ære, neque assignatio bonorum stabiliū, aut censuum permittitur, Aldan. d. tit. 10. num. 20. vbi dicit resolutum per S. Congregat. Episcop. in Camerinen. 28. Martij 1588.
- Dotales elemosynæ apud Monialium consanguineos, vel affines nullatenus relinquantur, sed antequam puellæ habitum suscipiant, deponantur actualiter apud mercatorem, vel penes aliam personam fidei, & facultatibus idoneam, vt statim professione emissa in emptione bonorum stabiliū, aut annuorum reddituum illi co implicentur, Aldan. d. tit. 10. num. 22. vbi dicit decifum à S. Congreg. Episcop. in Lusitan. 6. Iunij 1615. ad 3.
- Deposita dotaliū elemosynarum in iis locis, in quibus non adsunt mercatores, aut banchi, fieri debent in manibus probi viri, & facultosi, qui ad omne mandatum Monialium, & absque aliqua exceptione eam solutum se obliget, Aldan. d. tit. 10. num. 23. vbi testatur ita resolutum à S. Congreg. Episcop. in Camerinen. 15. Martij 1594.

Omnes Conuentus, seu monasteria Mendicantium (Capuccini exceptis, & Minoribus de Obseruantia) possunt retinere, & possidere bona immobilia, & in omnibus monasterijs tam virorum, quam mulierum constituatur numerus, qui ex redditibus proprijs monasterij sustentari possit, vel ex consuetis elemosynis monasteria noua non erigantur, nisi cum licentia Episcopi.

CAPVT III.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Minores de Obseruantia, & Capuccini sunt incapaces hereditaria successione.
- 3 Ecclesia Fratrum Minorū nō potest validè institui.
- 4 Conuentui Fratrum Minorum an possit legari.
- 5 Bona delata Religioso, qui validam professionem emisit in Religione incapaci, acquiruntur ventenibus ab intestato.
- 6 Moniales S. Clare non comprehenduntur in hac exceptione.